Година I. Плѣвенъ, 20 августъ 1914 год. Брой 12.

ДУМА

Всичко за вѣстника се адресира: до Караивановъ & Влаховъ—Плѣвенъ.

СЕДМИЧЕНЪ НЕЗАВИСИМЪ ВѢСТНИКЪ.

Урежда редакционенъ комитетъ.

Обявления и абонаменти се приематъ въ книжарницата и печатницата Караивановъ & Влаховъ.

Годишенъ абонаментъ 5 лева.

Писма и ржкописи не се връщатъ на изпращачитѣ.

Поука за народитѣ.

Общоевропейския пожаръ избухна! Буйнитѣ пламаци на яростнитѣ огньове багрѣятъ въ помрачени небеса. И вече искри злокобни пръхвръкватъ далече задъ океанитѣ: вѣсть се носи, че даже Япония и Съединенитѣ щати сж прѣдъ прага на война.

Не е ли това явна бѣсъ? Не е ли това едно безумие прѣдъ ликътъ на културата и прогреса.

Ще мине бурята; ще изчезнатъ много граници и столици; ще се издигнатъ само малцина. Никой неможе да каже надъ коя страна ще изгрѣе свѣтлата звѣзда на капризно щастие. Онова което се знае, обаче, то е, че народитѣ, онѣзи, които сж градили съ потъ и безсъние прогреса на двадесетия вѣкъ, ще отворятъ очи.

И горко на онѣзи, които се намѣрятъ, че сж играли на хазартъ съ народнитѣ интереси.

И горко на производящитѣ народни маси, ако не отворятъ очи!

Защото голѣмитѣ войни създанватъ непоколебими сатрапи и тогава всички народни свободи биватъ погребени. Но тия войни, често издигатъ народното самосъзнание до апогеятъ на гражданското достоинство — и тогава сатрапитѣ ставатъ обикновени граждани.

Но за да стане послѣдното изисква се систематична работа отъ страна на онѣзи, които радѣятъ за народа.

У насъ е фактъ, че послѣднитѣ балкански войни докараха едно повишаване на гражданското самосъзнание. И днесъ, когато неукротимо бушува бурята край бащино огнище — това съзнание още повече закрѣпва.

И ако ний съумѣемъ да застанемъ спокойни на мѣстата си може би ще получимъ онова, което се дава обикновено на човѣкъ съ високото съзнание на гражданинъ, добилъ опитностъ и вѣра въ себе си.

Нѣма да бждемъ пророци, ако още отъ сега кажемъ, че ужаса на войната ще разтърси живота на комфортна Европа отъ дъно и, че когато нейното кърваво ехо заглъхне въ тъмитѣ на далечния сѣверъ — ще се прояснятъ хоризонтитѣ и ще изгрѣе топлото утрѣно слънце, което ще завари много царски тронове осиротели, но за това по стжгдитѣ на разсипани прѣстолски градове ще се открои мощната фигура на пробудилия се народъ, изправилъ се да дири смѣтка за нещастието си.

И тогава, въ деня на тия разплати за сѣтенъ пжтъ ще се чуе възгласа: долу войната! Да живѣй мирътъ и трудътъ!

Трудътъ и мирътъ—ето емблемата на бждащето!

Но за да се почувствува тѣхното, благотворно въздѣйствие — трѣбваше да пламне тоя всѣобщъ пожаръ. За да оцѣнишъ почивката трѣбва да си позналъ прѣсиления трудъ; за да ти стане милъ живота, трѣбва да си изпиталъ студения погледъ на смъртьта; за да разберемъ прѣдвѣстьта на мирътъ и полезното творчество — трѣбваше да избухне войната по всички крайнини на земята; да се спрѣ всѣки производителенъ трудъ, да загасне утрѣнната заря на тихия празникъ; да ни заплашатъ гладъ и болѣсти. И чакъ тогава да разберемъ, колко високо трѣбва да цѣнимъ мирното развитие.

Защото до като култивираме въ нашитѣ политически бури съзнанието, че щастието на една нация се основава отъ нейното надмощие надъ другитѣ, а не отъ нейното благосъстояние — до тогава войнитѣ ще бждатъ належаще слѣдствие на политическия ни животъ. Стрѣмежа за надмощие е ималъ смисълъ само въ първобитното общество, гдѣто силата е стоела надъ правото.

Днесъ обаче — демократична Европа би трѣбвало да издигне лозунга: правото надъ силата. Днесъ за лишенъ пжть става ясно, че правото трѣбва да подчини силата. Защото съ силата си служатъ само дивацитѣ, а съ правото боговетѣ.

Нима слѣдъ 20 вѣка отъ какъ отворихме сърцата си за да погълнатъ словото на Христа има мѣсто за култивиране на животински помисли?

За огорчение на оня, който пожела кръста за да освѣтли словото си — вижда се, че ние сме далечъ отъ онова, което вѣкове се разсажда отъ амвона на православието; но нека се утѣшимъ, че този день дойде.

И нека вѣрваме, че послѣднитѣ бѣдствия, що грозятъ земята ще бждатъ прѣдвѣстието на миръ, дълготраенъ миръ.

КАКВО ТРѢБВА ДА ЗНАЕ ОБЩЕСТВОТО.

Дълбока политика.

Пъстри политикани, на група сбрани, всѣка вѣчерь ще видите да споратъ около „културната касапница въ Европа". Тъзи хора, които горѣщо спорятъ не сж руси, френци, англичани или германци и австрийци, не — тѣ сж българи, до колкото ги лично познавамъ.

—Френцитѣ ще побѣдатъ, защото сж културни. защото отдавна търсятъ „реваншъ", казва партизанина на тройното съглашение.

— Германцитѣ ще побѣдатъ, защото сж „желѣзни". защото сж „по-културни", възразява му отчаяния германофилъ.

— Но Германцитѣ не можаха да прѣвзематъ крѣпостьта Лиежъ, а се хвалѣха, че Лозенградската крѣпость, само германски войници могатъ да я взематъ. Както виждашъ приятелю, счупиха си главата въ въ белгийската Лиежка крѣпость и едва сж напрѣднали 30 километра отъ германско-белгийската граница.

— Да но тѣ *знаеха*, че това щеше да стане и сж взели „мѣрки", тамъ да дадатъ „рѣшително" сражение на френцитѣ. Па ето и Америка е съ Германия . . . .

— Но ето, че Италия не е съ нея, и руситѣ отъ изтокъ настжпватъ за Берлинъ, вмѣсто германцитѣ за Парижъ.

—И при все това германцитѣ ще биятъ френцитѣ, па ще се върнатъ да биятъ и руситѣ. Още повече, германцитѣ *всичко* сж прѣцѣнили. Даже и Италия ако не вземе участие съ тѣхъ, па и Австрия сжщо, то тѣ пакъ ще биятъ всички.

— Защо и на какво сж се опирали толкова самоувѣрено, бе приятелю?

—На това, че тѣ всичко сж изчислили съ *математическа* точность и ще ги биятъ, защото сж германци. Па чети и в. „Камбана"... Ами че я си само помислете руския „царизъмъ", руския „боташъ" да излѣзе побѣдитель! Тѣ ще завладѣятъ България и туй то. Азъ „прѣдпочитамъ" владичеството на „културна" Австрия отъ това на „бюрократично-монархична Русия".

— Азъ пъкъ не мисля, че трѣбва да се мисли точно по германски, съ тънки *математически* смѣтки, защото нищо подобно не ще стане. Германия ще яде пердаха и България не ще загине, а тъкмо обратното.

— Както и да е, но „моето желание" е да се „отслаби" тройното съглашение, та Германия да бжде побѣдителка, и на България ще бжде добрѣ. Още повече, ний сега сме въ съюзъ съ Турция и Ромъния. . .

И като продължаваха въ сжщия духъ да спорятъ тия „българи", прѣди всичко, тѣ не мислѣха каква и чия кауза защищаваха.

Еднитѣ сж германци, повече отъ Вилхелма II, другитѣ — руси повече отъ руския императоръ. И неволно слѣдва да ги хване нѣкой за ушитѣ и да имъ спомни 1913 година. Да ги запита, по чия вина днесъ Македония е подъ двойно робство?

Кой подари Кавала, Драма и Сѣресъ на гърцитѣ а Одринъ на „приятелитѣ ни турцитѣ"?

Трѣбва да е прѣтъпено всѣко чувство на национална гордость и самоопрѣдѣление за да се радва българина на германски, руски, френски побѣди, когато сжщитѣ — днесъ биющитѣ се „културни" варвари разкжсаха мѣсата на България.

Българитѣ нека бждатъ само българи, а кой да побѣди, разбира се, че по-силния.

Тевтонецъ на руски казанъ.

Безъ да шумимъ!

Днесъ Европа се дави въ собственитѣ си кърви. Това не трѣбва да ни очудва, защото миналата година, българския народъ бѣ, на подобно зрѣлище, свидѣтель. Двѣтѣ европейски групировки си даватъ адска срѣща, а това бѣ отдавна неизбѣжна необходимость. Тая война ще отвори нови хоризонти, нови направления за политиката и икономическото ориентирване на цѣла Европа, какъвто и да бжде резултатътъ на тая „модерна и културна" касапница, устроена отъ алчность за икономически придобивки между двѣтѣ течения: троенъ съюзъ и съглашението.

Откъслечнитѣ свѣдѣния, които сж още и невѣрни, даже въ основата си, не ни даватъ никаква възможность да правимъ поне прѣдположения. Ний, българитѣ, въ тая гигантска борба, борба на интереситѣ, за икономическо надмощие, трѣбва да бждемъ само зрители и чувствата си да пазимъ за по-добри дни. Намъ, днесьне ни е до това да изказваме симпатии и антипатии, на еднитѣ и другитѣ. Защото и еднитѣ и другитѣ еднакви погледи иматъ, къмъ нашето бждаще, за което тѣ разбира се, не мислятъ точно така, както ний самитѣ.

По нашата партийна и непартийна преса се четатъ статии, и телеграмитѣ на агенциитѣ се коментиратъ, съ огледъ, ужъ, на бждащитѣ придобивки за насъ, ако побѣди едната или другата отъ воюващитѣ групировки, а за това имено не бива сега да се шуми.

Нашитѣ политикани, нашитѣ кормчии на държавната машина, добрѣ ще сторятъ да се занимаватъ само и изключително съ политиката на България. Нека

оставатъ на Сазоновъ да се грижи за Русия, Фонъ Яговъ — за Германия, Берхтолдъ — за Австрия, Сжръ Едуардъ Грей — за Англия и Талаатъ бей и Енверъ паша — за Турция. Защото който плаче на чужди гробъ, очитѣ му изтичатъ.

Тия дни за лишенъ пжть се прокламира, че България пази и ще пази, до края на европейската война, най-строгъ неутралитетъ. Сжщо тия дни се правиха молебени за побѣди върху тройния съюзъ, молебени за дългоденствието на Францъ Йосифа, а онзи день *тържествено* посрѣщнаха въ София пратеницитѣ на *приятелката* ни Турция (отъ кога ли и до кога ли?)

Дошли били Талаатъ бей и Халилъ бей, за да продължатъ пжтешествието си къмъ Букурещъ, гдѣто щѣло да се тури основата на троенъ съюзъ на балканитѣ (противъ кого ли и кому е потрѣбенъ?) Всичко това трѣвожи гражданството на тая достатъчно страдала страна. И справедливо всички очакватъ да настжпятъ и у насъ спокойни дни, ала изглежда, че тия, които най-много трѣбва да внесатъ успокоение, внасятъ съ безтактното си държание, само трѣвоги за утрѣшния день.

И чрѣзъ шумъ, знае се, че най-малко се печели, ала при все това нѣма кой да го разбере. Нѣма уши да се вслушатъ въ народното желание, да се даде възможность на елита на България да управлява тая държава. Днесъ най-малко е партия, тая или оная, та да има опозиция и правителство.

Долу опозицията. Безъ шумъ!

Народни водачи, мислете само за родината!

Опозиция и правителство това е България.

Адонай.

ДАНИЕЛЪ.

Зова на вѣчно течещия Океанъ, рожно огнище и за безсмъртнии и за хора:—неосквернимо-царственъ Владика, чиито води притискатъ кржга на земята!

Орфей: „Химнъ на Океана“ — 1 : 1.

А на деветия день прати царицата на Даниеля свитъкъ отъ папирусъ — и пишеше му, че ще го освободи, ако ѝ каже тайната на вѣчната хубость и младина — и, ако я обикне Даниель. Но скжса магътъ свитъкътъ и не отговори.

И прати втори пжть царицата на Даниеля хлѣбъ отъ египетска пшеница съ зърна отъ цинамонъ и змийска кръвь — хлѣбъ на магия, дано я обикне. И пакъ го питаше за тайната на хубость и младина.

Но Даниель повърна хлѣба и свитъка неразтворенъ. Защото не можеше да я обикне.

И на втората луна знамение изпрати Богъ на царя. И ето кога пируваха въ двореца, задъ бѣли мраморни колони, върху трапези отъ абаносъ, изпъстрени съ кость и злато — и, додѣ златната чаша съ чудно изваяни животни обикаляше пира при звуци на пѣсень и кинорь — яви се ржка и върху златоцвѣтнада мозаика на стѣната написа странни думи, носящи дъхъ на мъртвецъ:

Менѐ, Текѐлъ, Фáресъ.

И леденъ трепетъ прѣмина прѣзъ пируващитѣ — и смутиха се. А ржката се изгуби.

И царьтъ се изсмѣ и запѣ, но не бѣше за пѣсни никому — и пѣсеньта на царя се видѣ прѣсторена и не отъ сърдце.

А призори нападнаха двореца хора съ къси туники, облечени въ желѣзо и мѣдь. И убиха царя.

А царицата се уплаши много, скри се въ покоитѣ си — и, щомъ наближиха враговетѣ, избѣга по таенъ пжть. И не знаеше кждѣ да отиде.

И прати да извикатъ Даниеля. Когато Даниель дойде облеченъ въ висонъ, съ мечъ на бедрото, тя падна на колѣнѣ и го замоли да я прости за злинитѣ на клеветата и да я спаси отъ враговетѣ.

И изведе я Даниель отъ двореца, възкачи я на камила и минаха прѣзъ пустинята на западъ. И съжали я Даниель, като я гледаше страхлива, слаба и безпомощна. И обърна се сърдцето му къмъ нея.

И кога завилнѣ ураганъ прѣзъ нощьта и планини отъ пѣсъкъ се понесоха въ пустинята, засипа ги пригърнати прѣдъ гроба, И викътъ на урагана разнесе изъ пустинята легенда.

Легенда за този, който побѣди лъвоветѣ, даде на избранитѣ отъ Вавилонъ потайнитѣ слова на Мойсея, разгада видѣнията на царя и обикна жената — тъкмо прѣди нейната смърть.

И повика царьтъ маги и заповѣда имъ да разгадаятъ думитѣ на знамението. Но никой не можа. И студено мълчание смути духоветѣ.

Извикаха тогава Даниеля — и дойде, окованъ съ вериги, въ позорна дреха, съ кървава звѣзда на гърди — дреха на съблазнитель.

И показаха му думитѣ върху стѣната.

И каза Даниель:

„Отъ гнѣва на неправда царска страдамъ — и затова не се боя отъ гнѣвъ. Опасни сж думитѣ върху стѣната и царьтъ ще се разгнѣви А ето имъ смисълътъ: Менѐ — това сж Вѣзнитѣ на Гнѣва. Прѣтеглено е всичко на земята и на небето, Текѐлъ е Орелътъ отъ Западъ, който чете слова, неразчетени отъ васъ. Прѣброено е всичко на земята и на небето. Фáресъ е Лъвътъ, който има кръстъ върху челото си. Ще бжде раздѣлено всичко на земяга и на небето. А смисълътъ и на тритѣ думи е гибеленъ за царя. Тази нощь още нави хора ще му вематъ земя и тронъ. И тази чаша ще бжде изпълнена съ кръвьта на самия царь. Азъ казахъ!“

И облегна се Даниель до една колона — и развързаха го по знакъ на царя. А царьтъ обори глава и всички бѣха умислени. И тежка мъгла отъ мжка висѣ надъ двореца до трета стража.

Ив. Мариновъ.

ИЗЪ МИНАЛОТО.

Territorium Dianensium за пръвъ пжть се срѣща въ латинскитѣ надписи отъ Тракия и Мизия. Territorium означава изобщо „селище“, но се употрѣбявало сжщо за означение областьта на племеннитѣ (клановитѣ) общини, които не били организирани като градове (муниципии). Съ сжщата дума се означавала и областьта на крѣпоститѣ (castella), които, ако и да били атрибуирани къмъ нѣкой близъкъ градъ, отъ който зависѣли юридически, имали сж и самостойна, единъ видъ градска уредба. На чело на кастелитѣ стояли *magistri*, *aediles* и сенатъ (*ordo*, decuriones).

Въ надписитѣ отъ дунавскитѣ страни рѣдко се споменуватъ такива френско и голѣмо territoria: въ надгробния надписъ CIL III 12491 (отъ Чаталъ-орманъ, Moesia inferior) срѣщаме loci princeps, quinquennalis territorii Capidavensis. Въ надписа CIL III 14370 (по свещение на Волкана) отъ Regensburg (Raetia): Aur (elius) Artissius aedil(is) territor(ii) contr(arii) et K(astrorum) R(eginorum).

Бихме могли да прѣдположимъ, че и въ нашия надписъ имаме работа съ нѣкой кастелъ, който притежавалъ съотвѣтна територия (territorium Dianensium). Това име ще да стои въ свръзка съ богинята Диана, която въ Тракия и Мизия е замѣстила нѣкоя домашна богиня-ловджийка. Въ много надписи, отъ тия страни, тя се именува *regina*, *sancta*, *potentissima*, епитети, които ясно свидѣтелствуватъ за значението на култа ѝ. Съ право А. Домашевски смѣта Диана и Аполона главни божества на западнитѣ траки. Въ нѣкой наши надписи Диана носи специални прѣкори: *Scoptitia*, *Initia*, *Germetithi*; въ релиефитѣ тя се изобразява като ловджийка, възсѣднала задишкомъ на еленъ, единъ типъ, който твърдѣ прилича на типа на тракийския конникъ.

Ако нашия надписъ не е прѣнесенъ въ „Кайлъка“ отъ друго мѣсто, би могло да се прѣдположи, че тоя *territorium Dianensium* е принадлежалъ къмъ самия „Кайлъкъ“, гдѣто сигурно е имало римска крѣпость; покрай нея е минавалъ пжтьтъ, който е свързвалъ Филипополъ (Пловдивъ), прѣзъ Троянския проходъ съ Oescus (Гигенъ) на Дунава.

И тъй, до колкото можеме да заключаваме отъ запазенитѣ редове на надписа, той съдържа нѣкакво посвѣщение въ честь на означенитѣ императори, извършено въ горѣказаната територия отъ бившия магистеръ (*exmagister*) P*aenius Victorinus*, може би по рѣшение на сената (декурионитѣ).

2. Надгробенъ стълбъ отъ варовникъ, високъ 1·47 м., широкъ 0·75 м., дебелъ 0·30 м.. Вдлъбнато поле на надписа (0·40 м. широко, 0·65 м. високо) е обиколено съ лозовъ гирляндъ съ гроздове. Въ долапчето надъ надписа, което е високо 0·50 м. широко 0.55 м., е издълбанъ женски бюсть, който е доста поврѣденъ. Буквитѣ (височина 4—4½ с. м.) не личатъ съвсѣмъ ясно, защото камъкътъ е билъ мазанъ нѣкога съ варь, която не може да се очисти. Тоя стълбъ, спорѣдъ свѣдѣнията на г-нъ Вълевъ, билъ взетъ отъ нѣкоя (*коя?*) чушма отъ Плѣвенъ.

Надписа приблизително гласи:

D M	D(is) M(anibus)
CAIAAVRELI	Gaia Aureli-
AVIXITANN	a vixit ann(is)
. . IXMAVRELI . .	IX M(arcus) A"reli
. . S . . RNA . . . S	[u]s..... rna.....v S
BENEMERENTI	bene merenti[s]
OSOBENVICTF	oso len(e) vic„e
VINDICESAN . . Ov	uindices an.... o
INOCENTE	innocente . . . .
CLATIVSMON	Cl(amdius) Atius Mon-
TANVSFRATER	tanus frater
CONPATREP	con patre p(osuit).

Длъжни сме, казва професоръ Кацаровъ, да изтъкнемъ, че това четене е провизорно; на едно по упражнено око може би ще се удаде да прочете по-добрѣ тоя надписъ

3. Прѣзъ 909 година въ мѣстностьта „Бабукчиската чушма“ въ лозята, когато реголвали едно мѣсто за лозе, натъкнали се на зидове съ хорозанъ. Между другитѣ камъни намѣри се и единъ жертвенникъ, високъ 0·76 м., широкъ 0·28 м. и дебелъ 0·22 м., вѣроятно подставка на

Г. Фонъ Хохвехтеръ,

майоръ отъ германската армия, аташиранъ къмъ генералния щабъ на Махмудъ Мухтаръ паша.

ВЪ ОГЪНЯ СЪ ТУРЦИТѢ

Дневникъ на военнитѣ операции — 20 септември до 11 октомври 1912 г.

Тя ми обѣща, че утрѣ всичкитѣ потрѣбности, нужни на генерала, ще бждатъ готови.

Сръда, 17 октомврий: Цѣлятъ день употрѣбихъ въ покупки и сега всичко е готово. Доволенъ съмъ, че отново ще замина: имало е нови сражения и азъ не желая нищо да пропусна.

Но колко злѣ сж освѣдомени вѣстницитѣ! Вѣрно е, че правите лството има интересъ да укрива сжщностьта на положението. Ако бѣше истина, че Махмудъ Мухтаръ е излѣзълъ побѣдитель въ сражението при Виза, публикуването на тази новина щѣше добрѣ да се посрѣщне отъ общественото мнѣние. Но какъ би била възможна такава побѣда, когато генералътъ прѣди всичко искаше да избѣгне всѣко ново сблъсване.

Графъ Плесенъ желае да отпжтува наедно съ мене, той си бѣ всичко приготвилъ, но въ послѣдния моментъ промѣни мнѣнието си. Той ме придружи до гарата, тренътъ заминаваше точно въ 5 ч. и 40 мин. вечерьта.

Пжтуваме по бжрже, защото днесъ не сж изпращали тренове за Одринъ, за да позволятъ отпжтуването на натрупанитѣ по пжтя войници. Казаха ми, че всѣки день били изпращани нови войски къмъ фронта.

Въ трена, съ който пжтувахъ, имаше топове, батареи които сж били принудени да оставятъ въ Цариградъ, понеже е липсвалъ прѣвозенъ добитъкъ! Имаше и една батарея отъ гаубици.

Опитвамъ се да съставя равносмѣтката на положението за да видя, какви шансове оставятъ още на турцитѣ.

Нѣма съмнѣние, че линията на която се намира сега източната армии, е твърдо укрѣпена. Дѣсното крило е разположено на върха на полето напоявано отъ притоцитѣ на рѣката Еркене. Градътъ Виза се намира на височина отъ 800 метра, на подножието на Странжа планина. Той е центъръ на важни пжтища и възможно е тамъ да се е установила главната квартира на 3-я корпусъ.

Мѣстностьта, която е наблизо до морския брѣгъ, е хълмиста и покрита съ гори. Изъ нея кръстосватъ въоржжени чети, които подкрѣпятъ българитѣ.

По-нататъкъ турския фронтъ се спуска къмъ юго-западъ за да достигне до Люле-Бургасъ, той заема едно пространство отъ около 70 клм. Лѣвиятъ флангъ е защитенъ отъ рѣкитѣ Марица и Еркене.

Обходнитѣ опитвания на българитѣ биха били твърдѣ рискувани, па освѣнъ това тѣ не сж и достатъчно многобройни за да могатъ да дѣйствуватъ отъ къмъ фронта, да обсадятъ Одринъ и освѣнъ това да опериратъ противъ фланговетѣ. Найсетнѣ задъ нашето дѣсно крило до **Кара-Тепе, се намира единъ ново**сформеруванъ корпусъ, назначенъ да осуети обходното движение, отъ което източната армия трѣбва да се пази, ако иска да запази отстжпателната си линия.

6 часа и 30 минути. Вече сме изминали три станции, на всѣкждѣ общинскитѣ управления и ученицитѣ сж застанали на кея и аклами ратъ войскитѣ които минаватъ.

Петъкъ, 18 октомврий. Въобще положението взема другъ обратъ, както не се прѣдвиждаше. Часътъ е 8, и ние сме още въ Синекли, нужни ни сж още 4 часа за да пристигнемъ въ Червезкьой. Срѣщнахме единъ тренъ носящъ 1000 ранени. Послѣднитѣ идатъ отъ околностьта на Марашъ, дѣто е имало сражение въ вторникъ, и тѣ сж войници отъ 2-я корпусъ. Тѣ казватъ, че, имали малко убити, но много ранен и които сж били принудени да вървятъ пѣшкомъ до Чорлу. Сражението било благоприятно за турцитѣ.

Марашъ е разположенъ наблизо до Юскюдаръ, на западъ отъ Одринъ.

статуя, съ надписъ, който гласи:
DEANAE Надписътъ е оброчно
AERMETITH посвещение на Диана
GE SACRVM Герметита; буквално
MIVLIVS NI значи: посветено на
GER VOTO Диана Герметита:
POSVIT Маркъ Юли Нигеръ
постави (разбира се тоя алтарь)
поради оброкъ. Тоя паметникъ е много важенъ, защото съ неговото изучване и публикуване ще се допринесе много за културтъ на Диана въ нашата область на Дунава. Публикуването му любознателния читатель ще търси въ „Извѣстията на Българското Археол. Д-во“, което ще стане въ новата му книга за 1914 година отъ г-нъ професоръ Г. Кацаровъ.

ХРОНИКА.

Извѣстие. Господинъ Пенчо Великовъ, житель на гр. Плѣвенъ, извѣстява на интересующитѣ се, че отъ 20 Августа 1914 год., прѣнаехъ да изсѣка гората на бранищата „*Сарж-меше*, *Дълго-липе* и *Янька*“, находима въ района на гр. Плѣвенъ

Дървата на гората е хубава мешова и други сортове и е отличенъ горителенъ материалъ. Цѣна найумѣрена. Тя е по ефтена отъ оная прѣзъ миналитѣ 1912 и 1913 години.

Желающитѣ да се снабдятъ съ дърва, било на кола или декаръ, могатъ да идатъ на самото бранище; кждѣто ще си изберат и пазарятъ.

Продаватъ се сжщо и по-голѣми пространства, за изсичане.

Театръ „Одеонъ“ изпълнява чудесно картинитѣ, които дава. Ето защо прѣпоржчваме на публиката само него да посѣщава, защото само неговия апаратъ дѣйствува безъ да поврѣжда зрѣнието. А колкото се отнася до подбора на картинтѣ, Бр. Калпазанови правятъ всички жертви за да дадатъ нѣщо сериозно на публиката.

Единъ скжпъ споменъ. Офицеритѣ отъ 4 п. Пл. на Н. Ц. В. Пр. Кн. Търновски полкъ сж имали отличната идея да подаратъ на своя бившъ командиръ, Г-нъ Полковникъ Киряковъ единъ раскошенъ златенъ пръстенъ съ монограмъ буквата „Б“— вензла на полка. украсена съ брилянти. Ния честитимъ Г-ну Кирякову този скжпъ споменъ и му желаемъ дългъ животъ да носи този милъ споменъ знакъ на дълбоко уважение признателность въ балканската война. —

Новинитѣ отъ бойнитѣ полета сж толкова противорѣчиви, щото и ний тукъ не можемъ да регистрираме нѣщо положително. Изглежда, че всички побѣждаватъ и сж побѣдени!

А колкото за „културнитѣ“ (?) обноски на побѣдителитѣ къмъ побѣденитѣ, тамъ международната комисия на Карнеги ще ни каже всичко. Тя ще ни съобщи имали подъ небето и другадѣ варвари или само на балканитѣ и въ България, споредъ сърби и гърци.

„Щастието“ на България все продължава да й се „усмихва“! Тия дни турскитѣ държавници Талаатъ-бей и Халилъ-бей „благоволиха“ да посѣтятъ столицата на България и то съ „туристическа“ цѣль. Рѣкли да се поразхладятъ изъ нашитѣ балкански усой, защото въ Цариградъ атмосферата се била твърдѣ много сгорѣщила, тъй като завѣяли *сѣвернитѣ* вѣтрове. Отивайки при неизбѣжния „миротворецъ“ на балканитѣ — Ромъния, отбили се да видятъ библейската фигура на първия министръ на Булгаристанъ и да размѣнятъ „приятелски мисли“ съ него по „великосвѣтската политика“. зТова послѣдното ни съобщава всенающето „Утро“, което имало „интервю“ съ него.

Прочие, българи, спѣте и на двѣтѣ си уши, щомъ „*искренитѣ ни приятели*“(?)—турцитѣ сж се „загрижили“ за насъ, но очитѣ си не затваряйте!

До Г-на редактора на в. „Дума“ — Тукъ.

Моля, господине редакторе, да се запита Прѣдседателя на Плѣв. Окр. Постояна комисия, какво става съ доставката на дезинфекционитѣ материяли и дали нѣкой день ще бждатъ доставени. Тъй като 30 дневния срокъ за доставката отдавна е изтекълъ.

Слушамъ нѣкои некрасиви работи да се вършатъ по този търгъ.

Съ почитание
единъ отъ конкурентитѣ.

Кацамунско селско общинско управление — Плѣвенска околия.

ОБЯВЛЕНИЕ.

№ 640.

с. Кацамуница, 19 августъ 1914 год.

На 15-и септември н. г. отъ 2—5 часа слѣдъ обѣдъ въ канцеларията на общинското управление, ще се произвѣдатъ търгове за отдаване на наематели слѣднитѣ общински прѣдприятия: 1) Огдаване подъ наемъ общинската нива мѣстностьта „Дръжкитѣ“ отъ 35 декара за срокъ отъ 1/X 914 година до 1/X 1017 година и 2) доставката на канцеларски материали нуждни на общината за до края на н. г.

Първоначална оцѣнка за нивата е по 10 лева на декаръ за тритѣ години, а за доставка канцеларски материали около за 150 лева.

Исканий залогъ 5%.

Членове 11 и 12 отъ закона за обществениитѣ прѣдприятия сж задължителни за конкурентитѣ.

Всички търгови книжа могатъ да се видатъ въ общинското управление.

Кметъ: **Сим. С. Кировъ.**

Секретарь-Вирникъ: **П. Кръстевъ.**

17 пѣхотенъ Доростолски на Н. И. В. В. Кн. Вл. Ал. полкъ.

Обявление

№ 5774.

Щаба на полка обявява на интересующитѣ се, че на 12-й септемврий (петъкъ) т. год., ще се произведе втори пжть търгъ съ явна конкуренция въ гр. Плѣвенъ, прѣдъ вѣщовия складъ на 17-й пѣхотенъ Доростолски на Н. И. В. В. Кн. Вл. Ал. полкъ, въ 9 часа прѣдъ пладне за продажбата на слѣднитѣ бракувани вѣщи и пр, а именно:

Облѣкло.

1. Мундири сукнени 88 осемдесеть и осемъ. 2. Шаечени куртки 848 осемстотинъ четиридесетъ и осемъ. 3. Шаечени панталони 1724 хиляда седемстотинъ двадесеть четири. 5. Ботуши 1000 хиляда. 4. Сукнени фуражки 2,500 двѣ хиляди и петстотинъ. 6. Кожени калпаци 905 деветстотинъ и петь. 7. Качулки 70 седемдесеть. 8. Вратовръзки 197 сто деведесеть и седемъ. 9. Ржкавици 263 двѣстѣ шестдесеть и три. 10, Царвули 1854 хиляда осемстотинъ петдесеть и четири. 11. Вълнени навуща 746 седемстотинъ четиридесеть и шесть. 12. Козерки 3445 три хиляди четири стотинъ четиридесеть и петь. 13. Козенови върви 250 двѣстѣ и петдесеть.

Войнишко снаряжение.

14. Прѣзрамени паласки платнени 85 осемдесеть и петь. 15. Машина за стрижение 1 една. 16. Лопуси за ножове 1273 хиляда двѣстѣ седемдесеть и три. 17. Сигнални тржби 14 четиринадесеть. 18. Барабани съ принадлежности 8 осемъ. 19. Свирки за подофицери 1 една. 20. Вжжета за палатки 52 петдесеть и двѣ. 21. Матери за вода 190 сто и деветдесеть. 22. Калъфи за покриване картечници 2 два. 23. Линеманови лопати 10 десеть. 24. Револверни гайтани 22 двадесеть и два.

Конско снаряжение.

25. Войнишки сѣдла 2 двѣ. 26. Юлари кожени 24 двадесеть и четири. 27. Попони (чулове) 3 три. 28. Юлари вжжани 13 тринадесеть. 29. Тремови за коне 6 шесть. 30. Четки за коне 38 тридесеть и осемъ. 31. Чесала за коне 48 четиридесеть и осемъ. 32. Торби за зобъ 18 осемнадесетъ.

Обозъ и обозни потрѣби.

33. Вжжета за кола 29 двадесеть и деветь. 34. Брадви за кола 6 шесть. 35. Паросинени кофи за вода 3 три. 36. Триони разни 5 петь. 37. Тесли за кола 4 четири. 38. Лопати голѣми 3 три. 39. Вили желѣзни 2 двѣ.

Инструменти за ковачница и желѣзарница.

40. Чукчета разни 2 двѣ. 41. Вили желѣзни 3 три. 42. Французки ключъ 1 единъ.

Дърводѣлница.

43. Брадви 1 една. 44. Пили за точене триони 4 четири. 45. Ерендета 8 осемъ. 45. Рашъ пила дървена 1 една. 47. Свръдели 2 два.

Ботушарница.

48. Калъпи чифта 11 единадесеть. 49. Криви шила 1 едно. 50. Рашъ-пили 2 двѣ. 51. Клѣщи дишлий 1 една. 52. Пили за точение ножове 2 двѣ.

Готварница.

53. Черпаци медни 4 четири. 54. Ножове за месо 13 тринадесеть. 55. Цинкови кофи 3 три.

Болнични вѣщи.

56. Фелдшерски флагове 1 единъ.

Музикански инструменти.

57. Кларне б, съ 14 клапи 1 едно. 58. Флигорна отъ „Стасекъ“ 1 една. 59. Теноръ в, отъ „Стасекъ“ 1 единъ. 60. Американски тенорови тронбони 2 два. 61. Басовъ тронбонъ ф, 1 единъ. 62. Басъ ес, правъ отъ „Стасекъ“ 1 единъ. 63. Малки нотни тефтерчета 21 двадесеть и едно. 64. Кларнета разни парчета 24 двадесеть и четири. 65. Разни музикански инструменти парчета 19 деветнадесеть.

Нещатно имущество.

66. Канчета за вода 35 тридесеть и петь. 67. Фенери цвѣтни за командира на полка 2 два. 68. Фенери за сигнализация. 2 два 69. Фенери стѣни 3 три. 70. Фенери висящи 2 два. 71. Фенери стълбови 5 петь. 72. Ламби бензинови 3 три 73. Голѣми нотни тефтери 21 двадесеть и единъ. 74. Четки за мазане 3 три. 75. Желѣзна лопата 1 една. 76. Часовникъ будилникъ 1 единъ. 77. Машина за месо 1 една 78. Ламби № 5 и 8 парчета 9 деветь 79. Ламби № 11 парчета 7 седемь. 80. Ламби № 20 парчета 4 четири. 81. Фенеръ ржченъ 1 единъ. 82. Фанели разни парчета 16 шестнадесеть. 83. 9 човала кеневирени парчета 208 двѣстѣ осемъ кгр. 84. 21 човала вълнена форда 575 петстотинъ седемдесеть и петъ кгр. 85. 2 човала платнени парчета. 58 петдесетъ и осемъ кгр. 86. 4 човала гьонски парчета 166 сто шестдесеть и шесть кгр. 87. 4 човала вехти ботушарски парчета 135 сто и тридесеть и петь кгр. 88, 1 човалъ парчета отъ раници 15 петнадесеть килограма. 89. Машина за шевъ една. 90. Приборъ за показване мушката 2 два.

Желающитѣ да взематъ участие въ търга, да се съобразятъ точно съ закона за обществениитѣ прѣдприятия и поемнитѣ условия.

Залогъ за участие въ търга се иска 5% отъ прѣдложената стойностъ на количеството на материалитѣ за което се оферира.

Прѣдложенията за покупката ще се приематъ въ деньтъ на търга до 11½ часа прѣдъ пладнѣ.

Поемнитѣ условия и образеца — вѣщи може да се видятъ всъки присжтственъ день въ помѣщението на вѣщовия складъ на полка отъ 8 до 12 часа прѣдъ пладнѣ.

Гр. Плѣвенъ, 12 Августъ 1914 година.

Отъ Щаба на полка.

ЛЕ СОЛЕЙ ЛЕ СОЛЕЙ

ЛЕ СОЛЕЙ

французко Осигурително Др-ство

ЗА ЖИВОТЪ

Подчинено на държавния контролъ.

Дружественъ капиталъ 12 милиона лв. Резервни фондове 82½ мил. лв.
Осигурителни капитали 820 милиона лева.
Изплатени суми на осигуренитѣ 107 милиона лева.
Недвижими имоти собственость на Дружеството: 10,333,239 лева.

На населението отъ Плѣвенски окржгъ, а особено на всѣки глава на сѣмейството, самоборящъ се за прѣпитанието членъ на обществото, обръщаме благосклонното внимание върху тъй налѣжащата въ сегашно врѣме необходимость отъ застраховка върху живота ни, чрѣзъ която освѣнъ другитѣ прѣимущества, всѣки застрахованъ постига и двояка цѣль:

1. Гарантира правилното сжществуване на най-милитѣ си и близки до сърдцето му членове на сѣмейството му, въ случай на прѣждеврѣмена смърть и

2. Осигурява своето собственно сжществуване, било при неочаквани търговски несполуки, било при извънредни политически събития или при напрѣдналата старческа възрасть, която малко произвежда, а много изразходва. . . .

И когато рѣшите да сключите застраховка върху живота си, не изпущайте да изучите и се запознаете съ условията на дѣйствующето при грамаденъ успѣхъ въ България **Французкото Застрахователно Дружество за животъ „ЛЕ СОЛЕЙ“.**

Името, емблемата, либералнитѣ общи условия, грамадния основенъ капиталъ, многомилионитѣ резервни фондове на което не могатъ освѣнъ да Ви вдъхватъ безгранично довѣрие и да Ви накаратъ да го прѣдпочитате.

За всѣкакви свѣдѣния и упжтвания. отнесете се до Дирекцията за България въ **София, жгъла на Улицитѣ: „Търговска“ и „Леге“ или до г-нъ Боянъ Вацовъ, главенъ инспекторъ аквизиторъ и до агента за градъ Плѣвенъ г-нъ Никола Господиновъ.**

3—10.

ПРОДАВА СЕ кжща въ VIII кварталъ. Кжщата е двуетажна съ дюгенъ, има 4 стаи, коридоръ и около 700 квадратни метра праздно мѣсто. Има и пристройка съ 8 стаи. — Кжщата е на ул. Александровска и Безимена.

Споразумение: **Ангелъ М. Мариновъ.** 4—5

ВЪ СЕЛО ДЕРВИШКО — Никополско се продава или дава подъ наемъ воденица отъ три камъка съ локомобилъ Воденицата е солидна постройка и 4 декара мѣсто. Пръстьта е анализирана и е годна за тухлярска индустрия.

4—5 Споразумение: **Ангелъ М. Мариновъ.**

ХУДОЖНИЧКА прѣдава частни уроци по рисуване съ блажни, акварелни бои и моливъ.

1—5 Споразумение: **Ан. М. Мариновъ.**

ДАВА СЕ ПОДЪ НАЕМЪ или се продава съ изплащане на срокове при солидни гаранти — кундуржихския магазинъ „Лондонъ“ до аптеката на Г. х. Стефановъ.

4—5 Споразумение: **Ангелъ М. Мариновъ.**

Ангелъ М. Мариновъ

Прѣдприятия, Прѣдставителства и Комисиона.

Извѣстяваме на своитѣ клиенти, че за сезона ни пристигатъ голѣмъ комплектъ жетварки, ярмомѣлки, триори и вършачки бензинови и парни Сжщо и всички други дрѣбни машини нужни за земледѣлеца.

Цѣни и условия най-износни.

Една отъ най модерно инсталираритѣ въ ПЛѢВЕНЪ **ПЕЧАТНИЦИ**, движуща се съ **МОТОРНА СИЛА** е на

КАРАИВАНОВЪ & ВЛАХОВЪ

Печати всичко. Цѣни умѣрени Тя единствената, която е снабдена съ модерни шрифтове и по качество разнообразни. Печати съ цвѣтни мастила.

КНИЖАРНИЦАТА НА СЖЩИТѢ, която се помѣщава срѣщу градския паметникъ до хотель „ЦЕНТРАЛЪ“. продава всички видове ученически пособия, канцеларски принадлежности, търговски тефтери, всякога голѣми изложби и изборъ на художествени илюстровани карти и пр.

ЦѢНИ ИЗНОСНИ ТЕЛЕФОНЪ № 119.

МОЯТЪ СТАРЪ ОЛИТЪ

е и остава сжщия, че нѣма по-добъръ сапунъ отъ познатия въ цѣлия свѣтъ

Sfeckenpferd Млѣченъ сапунъ

марка дървено конче отъ **Bergman & Co, Tetschen** ⁄₀, за очистване луницитѣ и получаваме запазване нѣжна и мегка кожа и бѣлъ цвѣтъ на лицето.

Парчето по 1·50 можеда се получи отъ всѣка аптека, дрогерия, парфюмерия и отъ всички подобни магазини.

Сжщо много добрѣ е изпитанъ и млѣчния кремъ

Bergman „MANERA“

за запазване нѣжни бѣли дамски ржцѣ, получава се всѣкждѣ срѣщу **1 левъ въ тубусъ.**

Съобщавами на Г. г. пжтницитѣ, че отъ 1 януари наехме бившия хотель „Търговски“, който прѣименувахме въ хотель

„Комерциалъ“

Хотела е съ двадесеть хигиенични стаи, добрѣ и наново мобилирани. Сжщо уредихме отлична гостилница и кафене.

При хотела има конюшна съ всички удобства за файтони, каруци, коне и пр.

Имиме ефтени легла за г. г. селенитѣ. Сжщо имаме стаи за търговски пжтници за изложба на мостри колекции.

Г. г. Пасаджеритѣ ще намѣрятъ винаги бърза и акуприслуга и износни цѣни.

Съ почитание:

Хр. Ив. Бешковъ.

ВАЖНО ЗА ТЪРГОВЦИТѢ

СИРЕНАРИ, БАКАЛИ И Г. Г. ГРАЖДАНИТѢ!

Въ мандритѣ на **Върбеновъ, Константиновъ &-іе** се произвежда първокачественно сирене отъ чисто овче млѣко и вече се пустна въ продажба първата партида пролѣтно прѣсно сирене.

Искайте отъ всички бакали.

Продажба на тенекета въ самата мандра.

Гр. Плѣвенъ. 4—5

Печатница, Караивановъ & Влаховъ — Плѣвенъ.